

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **APEX gaming EUROPE a. s.**, se sídlem Václavské nám. 808/66, Praha 1 Nové město, zastoupen JUDr. Janou Šrámkovou, advokátkou se sídlem Lidická 47, České Budějovice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2013, č. j. 24317/13/5000-26000-711361,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30.9.2013 č.j. 24317/13/5000-26000-711361, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 10.7.2013 č.j. 341464/13/4000-38000-203903, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 300.000,- Kč dle § 48 odst.1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o loteriích).

Podle prvostupňového správního rozhodnutí byla žalobci uložena pokuta za porušení ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích, kterého se žalobce měl dopustit v provozovně Herna - Bar Nike v městě Aš. Porušení zákona se měl žalobce dopustit jednáním, kterým nepřijal taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly účastnit loterie nebo jiné podobné hry. V uvedené provozovně orgány Policie České republiky zjistily, že dne 16.1.2013 obsluha herny - Baru Nike umožnila osobě mladší 18 let účast na loteriích nebo jiné podobné hře prostřednictvím IVT SYNOT, registrační číslo 728633.

Předmětem sporu v dané věci je nesouhlas žalobce s právní kvalifikací posuzovaného správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, neboť se domnívá, že odpovědnou osobou není žalobce, nýbrž osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, kterou je fyzická osoba pan T. K. Q., který byl smluvně sjednán jako obsluha sázkového zařízení. V návaznosti na tento důvod sporu, pak je rovněž předmětem sporu výše uložené pokuty, která je v ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) zákona o loteriích, na rozdíl od ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) cit. zákona, podle kterého byl žalobce pokutován, dána v jiné zákonné sazbě.

I. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, který namítal nedostatek formy rozhodnutí o uložení pokuty vzhledem k absenci povinné náležitosti rozhodnutí, kterým je datum vyhotovení. Dále se vypořádával s věcnou námitkou žalobce o nesprávné právní kvalifikaci jednání žalobce jako správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, neboť žalobce je toho názoru, že této skutkové podstatě neodpovídají zjištění popsaná v odůvodnění rozhodnutí o pokutě. Podle žalobce první prokazatelné porušení zákazu hry osob mladších 18 let, které bylo v dané věci zjištěno, naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písmeno g) zákona o loteriích a tím může být sankcionováno pokutou do výše 50.000,- Kč. Žalobce vychází z toho, že tohoto správního deliktu se může dopustit jen osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let a touto osobou byla podle článku VII smlouvy o nájmu části nebytových prostor a o zabezpečení obsluhy sázkového zařízení ze dne 30.6.2011 pan T. K., obsluhující sázkového zařízení. Tato skutečnost také vyplývá z písemného určení osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, které obsahuje i pověření k jednání s orgánem státního dozoru v záležitostech týkajících se provozu loterijních terminálů. Žalobce v odvolání namítal, že on učinil vše, co lze spravedlivě požadovat k zajištění dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, a zákonnost svého postupu dokládal rozhodnutím Ministerstva financí o povolení umístění terminálů, smlouvou o nájmu části nebytových prostor, o zabezpečení obsluhy sázkového zařízení a listinami o určení osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let.

Žalovaný dále vyšel z vyjádření žalobce ke správnímu řízení před vydáním rozhodnutí o pokutě, v němž žalobce uvedl, že zjištěné porušení podmínek provozování loterie a jiné podobné hry je zcela ojedinělé. Žalobce dbá celorepublikově na dodržování podmínek stanovených zákonem, uzavírá s majiteli heren a kasin smlouvu o nájmu části nebytových prostor a o zabezpečení obsluhy sázkového zařízení. S majitelem provozoven je pak sepisován formulář o pověření třetí osoby za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Uvedl, že je mu známa maximální výše pokuty za porušení zákona o loteriích a požádal o určení co nejnížší možné výše pokuty vzhledem k tomu, že by maximální výše pokuty mohla být pro společnost likvidační.

Žalovaný se zabýval jak procesní odvolací námitkou, že rozhodnutí o pokutě neobsahuje datum vyhotovení, kterou posoudil jako nedůvodnou vzhledem k tomu, že rozhodnutí bylo vyhotoveno v elektronické podobě a doručeno žalobcům prostřednictvím datové schránky, přičemž byla dodržena forma rozhodnutí, která je zákonem požadována a

rozhodnutí bylo opatřeno elektronickým podpisem s datem podpisu rozhodnutí, které je jednou z povinných náležitostí rozhodnutí vydávaných správními orgány.

K věcné námitce žalobce o nesprávné kvalifikaci posuzovaného správního deliktu žalovaný argumentoval tím, že žalobce jako nositel povolení k provozování loterií nebo jiných podobných her je povinen dodržovat ustanovení zákona o loteriích a svých povinností se nemůže zprostit nebo je přesouvat na jinou osobu. Dle žalovaného dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) citovaného zákona, jíž se žalobce dovolává, nespadá na projednávanou věc, neboť se týká osoby, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let a v daném případě obsluha provozovny, kterou zajišťovala fyzická osoba – pan T. T. Q., není uvedena v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Tato osoba není uvedena ani v seznamu osob odpovědných za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let na základě rozhodnutí Ministerstva financí č.j. 34/25195/2011 ze dne 11.3.2011. Proto správní orgán prvního stupně nemohl uložit pokutu podle ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) citovaného zákona této osobě. Žalovaný vzal za prokázané, že pokuta byla uložena žalobci za jednání, kterým porušil ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích, spočívající v tom, že neučinil taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. Uvedl, že toto ustanovení postihuje provozovatele tehdy, pokud taková opatření nebyla učiněna a dojde k porušení zákazu hry osoby mladších 18 let, což se v daném případě stalo. Z toho vyplývá, že došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Žalovaný poukázal na to, že horní hranice pokuty dle citovaného zákonného ustanovení je stanovena ve výši 10.000.000,- Kč. Správním orgánem uložená pokuta ve výši 300.000,- Kč je tedy zcela adekvátní, neboť se pohybuje při dolní hranici zákonné sazby a činí pouze 3% zákonného rozpětí. Žalovaný dále doplnil, že zákon o loteriích nevymezuje liberační důvody, pro které by bylo možné se zprostit objektivní odpovědnosti. Otázka zavinění v případě objektivní odpovědnosti nemá žádný význam a není proto možné se vyvinut. V dané věci se tedy nejednalo o nesprávnou právní kvalifikaci správního deliktu.

K odvolací námitce žalobce, že ten učinil vše, co bylo možné spravedlivě požadovat k zajištění dodržování zákazu hry osob mladších 18 let žalovaný připomněl, že hlavním cílem regulace loterií a jiných podobných her je především ochrana osob, které se loterií a jiných podobných her účastní a omezení společenských rizik z této účasti, tedy zamezení patologického hráčství a participaci na hře osobám mladším 18 let. Z tohoto důvodu zákon o loteriích obsahuje řadu ustanovení, jenž směřují ke stejnému účelu. Ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích představuje generální zákaz účasti na hře osobám mladším 18 let a provozovateli loterii nebo jiných podobných her proto stanoví povinnost učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. Z toho vyplývá, že zákon o loteriích směřuje povinnost dodržovat zákaz hry osob mladších 18 let primárně na provozovatele loterií a jiných podobných her, a ten je proto povinen učinit veškerá možná opatření pro dodržování výše uvedených ustanovení zákona o loteriích. Argumentaci žalobce, že učinil maximální opatření k dodržování zákazu hry osobami mladšími 18 let, neodpovídá skutkový stav zjištěný Policií České republiky, neboť v provozovně žalobce byla umožněna účast na sázkové hře osobě mladší 18 let, aniž by byla zjišťována totožnost účastníka této hry. Uvedené neosvědčuje tvrzení žalobce, že přijal veškerá možná opatření, aby se hry nemohly zúčastnit osoby mladších let, nicméně žalovaný zastává názor, že pokud nějaká opatření učinil, tato nebyla účinná. Žalobce ve svém vyjádření doznal své pochybení a požádal o zvážení výše sankce, přičemž správní orgán při určování výše pokuty přihlédl a zohlednil vše, co v řízení vyšlo najevo, zohlednil jak polehčující okolnosti, kterými byla spolupráce žalobce,

a to, že se žalobce nedopustil správního deliktu úmyslně, tak i přitěžující okolnost, že se účastník řízení dopustil závažného správního deliktu, neboť se týká osoby mladší 18 let.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

II. Žaloba

Žalobce v podané žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že správní orgán zjištěný skutkový děj subsumoval pod skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích s odkazem na porušení § 1 odst. 8 zákona o loteriích, ačkoliv osobou odpovědnou za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let byl v dané věci nájemce provozovny Herna-Bar Nike pan T. K. Q. Žalobce uvádí, že byl provozovatelem terminálu IVT SYNOT, výrobní číslo 728633, na základě rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 23.8.2011, č.j. 34/65571/2011, které nabylo právní moci dne 27.8.2011. Za účelem umístění předmětného terminálu a zajištění jeho obsluhy uzavřel žalobce smlouvu o nájmu části nebytových prostor a o zabezpečení obsluhy sázkového zařízení ze dne 30.6.2011 s panem T. K. Q., nájemcem provozovny a ten také, podle článku 7 odst. 2 písm. d) citované smlouvy a písemného určení ve smyslu § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích, byl osobou odpovědnou za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Dle žalobce za porušení ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích je odpovědnou osobou T. K. Q., nikoli žalobce, který učinil veškerá opatření k naplnění smyslu zákona o loteriích, které lze po něm spravedlivě požadovat. V této souvislosti žalobce upozornil na nesprávnou argumentaci žalovaného, když v napadeném rozhodnutí označuje za přítomnou osobu pana T. Q., který není nájemcem provozovny.

V rámci námítky nesprávné právní kvalifikace jednání žalobce jako správního deliktu, žalobce namítá, že není smyslem zákona postihovat podle nejpřísněji sankcionovaného správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích i takové porušení, které dopadá pod speciální skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. g) zákona o loteriích s nižší zákonnou sazbou správní sankce. Žalobce proto považuje za nepřiměřenou výši uložené pokuty, neboť částka 300.000,- Kč šestkrát převyšuje maximální výši pokuty, kterou lze za první prokazatelné porušení zákazu hry osob mladších 18 let uložit osobě, která je za dodržování tohoto zákazu odpovědná a zanedbáním své povinnosti ho porušení zavinila. Nesprávná úvaha žalovaného spočívá i v tom, že za přitěžující okolnost považuje to, že se posuzovaný delikt týká osoby mladších 18 let, neboť přitěžující nemůže být ta okolnost, která je zahrnuta v samotném skutku.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě vyvrací námítky žalobce, že by pan T. K. Q. byl v dané věci odpovědnou osobou za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Uvádí, že tato osoba není uvedena v rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 11.3.2011, jímž bylo žalobci povoleno provozování loterie nebo jiné podobné hry, resp. v rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 23.8.2011, kterým bylo schváleno provozování a umístění nových hráček stanic

v předmětné provozovně, a to ve smyslu § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích. Žalovaný upozorňuje na to, že i ve stanovisku Ministerstva financí k otázce odpovědné osoby má být odpovědná osoba dle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o loteriích uvedena v povolení k provozování výherních hracích přístrojů. Pouze při splnění podmínky výslovného uvedení osoby odpovědné v příslušném povolení může provozovatel pověřit jinou osobu, aby byla přítomna v provozovně a dohlížela na zákaz vstupu a účasti na hře mladistvým. Mezi odpovědnou a pověřenou osobou vzniká soukromoprávní vztah, který má účinky pouze inter partes. Tudíž zavazuje tyto dva subjekty a orgán státního dozoru při případném zjištění nedostatků sankcionuje odpovědnou osobu uvedenou v povolení. Proto žalobní výtku v tomto směru je neopodstatněná a nemá oporu v předkládaném spisovém materiálu.

Žalovaný nesouhlasí ani s odkazem žalobce na smlouvu o nájmu jakožto soukromoprávním úkonu, neboť toto ujednání nemění právní stav v přezkoumávané věci z pohledu orgánu státního dozoru, který je povinen vyvodit sankční důsledky vůči odpovědné osobě, v tomto případě ve vztahu k žalobci. Protiprávní jednání žalobce nelze přičítat k tíži pana T. K. Q., který nebyl uveden v povolení k provozování výherního hracího přístroje v předmětné provozovně. Protože došlo prokazatelně k porušení ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích, konstatace žalobce, že učinil opatření nezbytná ke splnění všech povinností pro něj vyplývajících ze zákona, je proto za daného skutkového stavu irelevantní.

K námitce žalobce, že je zcela nepřípadná argumentace žalovaného o přítomné osobě T. T. Q., neboť se nejedná o nájemce provozovny ani osobu odpovědnou, žalovaný poukazuje na fakt, že při své argumentaci byl prokazatelně veden snahou, aby osvětlil problematiku tzv. odpovědných osob a tudíž dospěl k závěru, že ani přítomnost pana T. T. Q. nemohla vést ke vzniku odpovědnosti této osoby, respektive k nastoupení sekundární povinnosti za porušení zákazu účasti osob mladších 18 let na loteriích a jiných podobných hrách.

K námitkám týkajícím se komparace ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) a § 48 odst. 1 písm. g) žalovaný odkazuje na ustanovení § 18 odst. 2 zákona o loteriích, jež blíže definuje tzv. odpovědnou osobu a v tomto kontextu lze učinit jediný legitimní závěr, že sankční postih formulovaný v ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) je aplikovatelný pouze na porušení, kterého se dopustí uvedená fyzická osoba při splnění podmínky, že se jedná o první pochybení svého druhu. Nedopadá však na kategorii právnických osob, do jejichž rámci je nutné začlenit žalobce samotného, jakožto obchodní korporaci. Pan T. K. Q. by byl odpovědnou osobou pouze za předpokladu, že by byl uveden jako osoba odpovědná v povolení k provozování výherního hracího přístroje.

Žalovaný má za to, že se ve svém rozhodnutí zabýval jak povahou, tak i stupněm nebezpečnosti jednání žalobce pro společnost. Při stanovení výše pokuty vzal v potaz i polehčující okolnost a uložil žalobci sankci při spodní hranici zákonného rozpětí. Výše sankce byla Specializovaným finančním úřadem odůvodněna a žalovaným řádně přezkoumána. Sankce musí být uložena v takové výši, aby její uložení nebylo pro porušitele zákona bagatelní. Žalovaný dospěl k názoru, že výše pokuty není zjevně nepřiměřená a není důvod k její změně. Žalovaný odmítá i námitky o nesprávné úvaze o výši pokuty z hlediska přitěžující okolnosti a vysvětluje, že jestliže v napadeném rozhodnutí upozorňuje na přitěžující okolnost, jež je relevantní pro posuzovaný případ, nespočívá tato okolnost v skutečnosti, že se posuzovaný delikt týká osoby mladší 18 let, nýbrž že jde o závažný správní delikt.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů, týkajících se právní kvalifikace jednání žalobce a dále přiměřenosti výše uložené pokuty.

Žaloba není důvodná.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích ve znění platném v rozhodné době účastníkem loterie nebo jiné podobné hry (dále jen "sázející") může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Osobám mladším 18 let je účast na loteriích a jiných podobných hrách zakázána. Provozovatel loterií a jiných podobných her musí učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.

Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích platného v rozhodné době pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10,

Podle § 48 odst. 1 písm. g) zákona o loteriích platného v rozhodné době pokutu do výše 50 000 Kč uloží orgán státního dozoru osobě, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let v případě prvního prokazatelného porušení tohoto zákazu,

Podle § 18 odst. 2 zákona o loteriích žadatel je povinen uvést v žádosti o povolení k provozování výherního hracího přístroje jméno osoby (osob), která odpovídá za zákaz vstupu osob mladších 18 let do herny.

V systematice správních deliktů dle § 48 odst. 1 zákona o loteriích lze rozlišit kategorie deliktů přísněji a mírněji posuzovaných, kdy přísněji posuzovaným je správní delikt dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) v zákonné sazbě do 10 000 000 Kč, dopadající na jednání *provozovatelů* loterií a jiných podobných her, jimiž jsou právnické osoby nebo fyzické osoby, které, mimo jiná protiprávní jednání, provozují loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu s tímto zákonem. Provozováním her v rozporu se zákonem je ve smyslu § 1 odst. 8 cit. zákona rovněž takové jednání, kdy je umožněno účastnit se her osobám mladším 18 let i tím, že nejsou učiněna dostatečná opatření k zabránění účasti těchto osob na loteriích či jiných podobných hrách. Je tedy prioritně na provozovateli, který hodlá loterie a jiné podobné hry provozovat, aby si obstaral příslušné povolení k provozování uvedených her a v tomto povolení uvedl osobu zodpovědnou za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let.

Mírněji posuzovaným jednáním, a to postižitelným sankcí v nižším zákonem rozpětí - do výše 50 000 Kč je jednání s jinou skutkovou podstatou, s užší odpovědností osoby dohlížet

na zákazu přístupu osob mladších 18 let k výherním hracím přístrojům. Odpovědnost těchto osob, vykonávajících dozor nad dodržováním povinnosti vyplývající z ust. § 1 odst. 8 zákona, je odpovědností odvozenou od odpovědnosti provozovatele a bez ohledu na to, jakým smluvním způsobem byla tato odpovědnost založena či prohlášena, relevantním pro vznik této odpovědnosti je uvedení této skutečnosti pro účely povolení k provozování her vydávaným provozovatelům Ministerstvem financí dle § 18 odst. 2 zákona. Tí má být stanoveno, kdo při provozu výherních hracích přístrojů naplňuje povinnost provozovatele zajistit dodržování zákona v uvedeném směru. Skutková podstata správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. g) cit. zákona je tedy odvozená a tím i užšího rozsahu a nižší míry možného finančního postihu, neboť nedopadá na porušení originární povinnosti provozovatele učinit taková opatření, aby k porušování zákona nedošlo.

Z uvedené kategorizace vyplývá, že zatímco dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona je možné postihovat za správní delikty jak právnické, tak fyzické osoby, které se mohou dopustit celé řady protiprávních jednání, podřaditelných pod provoz nebo organizaci loterie, tomboly či jiné podobné hry v rozporu se zákonem, tj. i v rozporu se zákazem uvedeným v § 1 odst. 8 zákona o loteriích, dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 18 odst. 2 zákona je možné postihnout pouze osobu, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování *zákazu vstupu* osob mladších 18 let do herny v případě prvního prokazatelného porušení tohoto zákazu. Žalobce se tak nemůže zprostit své odpovědnosti za plnění povinnosti dle § 1 odst. 8 zákona přenosem této své odpovědnosti na fyzickou osobu, která ve smyslu zákona a s potřebnou právní relevancí (uvedením v povolení k provozování her) nebyla určena odpovědnou za porušování zákazu dle § 1 odst. 8 zákona o loteriích.

Ze správního spisu vyplývá, že povolení k provozování a umístění hráčských stanic (terminálů) v předmětném místě Herna Bar Nike bylo žalobci Ministerstvem financí vydáno dne 23.8.2011 pod č.j. 34/65571/2011 a v tomto povolení je povinnost žalobce jako provozovatele dle § 1 odst. 8 zákona zajištěna pouze v čl. IV., kde je uvedeno, že IVT musí být vybaveno tak, aby neumožnilo hru bez předchozí kontroly plnoletosti ze strany odpovědné osoby. Současně musí být viditelně označeno upozorněním na zákaz hry osobám mladších 18 let. Odpovědnost určité fyzické osoby za dozor nad vstupem osob mladších 18 let do herny z tohoto povolení nevyplývá a dále nevyplývá ani nemůže vyplývat z jiného povolení vydaného žalobci dne 11.3.2011, neboť toto povolení se týká provozování loterijního systému s interaktivními videoloterijními terminály v jiných provozovnách žalobce. Přílohou povolení vydaného na předmětnou provozovnu Herna Bar Nike v Aši jsou pouze schválené návštěvní řady a originály výpisů z osvědčení o provozuschopnosti, jeho součástí v žádném případě není Smlouva o nájmu a podnájmu části nebytových prostor a o zabezpečení obsluhy sázkového zařízení ze dne 30.6.2011 a jmenovací listina, podle níž je pan T. K. Q. nájemce nebytových prostor, kde je herna umístěna a současně je určen odpovědnou osobou za provoz herny. Tyto doklady samy o sobě nepostačují k vyvození osobní odpovědnosti jmenovaného ve smyslu § 48 odst. 1 písm. g) zákona o loteriích, neboť nedokládají účinné určení osoby odpovědné tak, jak požaduje zákon v ust. § 18 odst. 2 zákona o loteriích a vůči orgánu státního dohledu. Jde sice o opatření žalobce směřující k obsluze zařízení a stanovení osoby odpovědné ve smyslu § 1 odst. 8 zákona o loteriích, ale pouze způsobem sjednání soukromoprávního vztahu mezi žalobcem jako provozovatelem loterie a fyzickou osobou bez přesahu do veřejnoprávní úpravy dané ust. § 18 odst. 2 zákona o loteriích, jenž je předpokladem pro sankční odpovědnost dle § 18 odst. 1 písm. g) zákona.

Soud proto přisvědčuje žalovanému v tom, že na jednání, za které byl žalobce postižen, uloženou správní sankcí není odpovědná fyzická osoba dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) ve spojení s ustanovením § 1 odst. 8 zákona o loteriích, neboť nesporná skutková zjištění o porušení zákazu hry osob mladších 18 let nenaplnují skutkovou podstatu ustanovení § 48 odst. 1 písm. g) ve všech jeho znacích, tj. i ve znaku, že odpovědnou je osoba, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Proto není na místě kvalifikovat posuzované jednání jako protiprávní jednání, jehož se dopustil pan T. K. Q. nebo případně, pan T. T. Q., který se dle zjištění orgánů Policie ČR v místě kontroly nacházel jako osoba vypomáhající s obsluhou zařízení panu T. K. Q. Soud proto přisvědčuje žalovanému, že žalobce se nemůže jako provozovatel předmětné sázkové hry, jemuž bylo uděleno povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry, zprostit objektivní odpovědnosti s odkazem na skutkovou podstatu jiného správního deliktu, který nedopadá na situaci žalobce.

Soud přisvědčuje tomu, že žalobce byl veden k odpovědnosti za správní delikt spočívající v tom, že neučinil taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. Přestože žalobce namítá, že učinil veškerá opatření, která na něm lze požadovat, a přestože soud z fotodokumentace založené ve správním spise zjistil, že žalobce v souladu s uděleným povolením k provozování předmětné sázkové hry viditelně ve své provozovně označil upozornění na zákaz hry osobám mladším 18 let, nemohl vzhledem k výsledku, které přineslo zjištění Policie ČR v předmětné provozovně, dojít k tomu, že učiněné opatření bylo dostatečné. Žalobce jen tím, že umístil viditelné poučení o zákazu hry osobám mladším 18 let a tím, že si soukromě dohodl s obsluhou zařízení odpovědnost za dodržování tohoto zákazu, avšak bez právní relevance k osobě, která obsluhu zařízení prováděla, neučinil náležitá a dostatečná opatření k zabránění tomu, aby se osoby mladších 18 let nemohly hry zúčastnit.

Z podkladů správního řízení vyplývá, jakým způsobem bylo osobě mladší 18 let umožněno účastnit se hry na hracím výherním automatu v předmětné herně, neboť z úředního záznamu Policie ČR ze dne 17.1.2013, jakož i z výsledku pana T. T. Q. vyplynulo, že jmenovaný v době kontroly a v době zjištění návštěvy osoby mladší 18 let v herně v rámci své výpomoci pro pana T. K. Q. nekontroloval návštěvu osoby mladší 18 let. Uvedl, že nebyl poučen o povinnostech ohledně provozu herny a poukázal na vytištěné upozornění o tomto zákazu. Uvedené jen potvrzuje důsledek nedostatečného stanovení odpovědnosti pana T. K. Q. ze strany provozovatele a mělo za následek i přenos odpovědnosti na další, vypomáhající osobu. Tato opatření nesvědčí o tom, že by žalobce učinil veškerá opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit a průkazem toho je následek této nedostatečnosti, tj. to, že v předmětné herně a v daném čase se osoba mladší 18 let bez jakékoli zábrany či překážky zúčastnila hry na loterii nebo jiné podobné hře.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily v právní kvalifikaci jednání žalobce a nepostupovaly neuváženě ani při stanovení výše uložené správní sankce. Uložená pokuta ve výši 300 000 Kč není stanovena v nepřiměřené výši s ohledem na povahu provozu žalobce a na úvaze o závažnosti správního deliktu, který je právě dán povahou chráněného zájmu, tedy ohrožením osoby mladší 18 let spočívající v možném vytvoření si určité formy závislosti. Soud sice přisvědčuje žalobci v tom, že porušení zákazu vstupu do herny osobě mladší 18 let je samotným znakem skutkové podstaty správního deliktu, avšak pro tento delikt je s ohledem na jeho skutkovou podstatu jako ohrožujícího deliktu již ze samé jeho podstaty stanoveno zákonné rozpětí až do výše 10 000 000 Kč. V rámci tohoto zákonného rozpětí tak míra ohrožení a míra odpovědnosti byla posuzována s ohledem na způsob, jakým byla jen formálně ochrana tohoto zájmu

v předmětné herně zajištěna, když umožňovala přenos obsluhy ještě na další osobu, a proto se soudu výše pokuty nejeví jako vybočující z mezí logického správního uvážení. Výše pokuty dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona je provozovatelům loterií a jiných podobných her známa, je předvídatelná a v dané věci její výše představující 3% zákonného rozpětí není nepřiměřená.

V. Závěr

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze neshledal nezákonnost ve skutkovém a právním posouzení jednání žalobce a dospěl k závěru, že pokuta byla uložena po právu.

Soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání, neboť k takovému postupu byly dány podmínky ustanovení § 51 s.ř.s., neboť účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili svůj nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v souvislosti se soudím řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. dubna 2016

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková